

Böszörményi Zoltán

Csillag-tekinteted

*Hittem, értem az időt és a teret,
mely Isten kezében van,
ki állhatatosan erőt,
szenvedélyt,
tüzet szít szaggatott szívemben,
ki a szubsztancia
folytonosan változó energiáit
szerkeszti az univerzumban;
be kellett ismernem: tévedtem.
Ebből a rám nehezedő világból
én csak a tavaszt értem,
az állandó lobogást, a tündöklést,
az illatot,
az életemet díszítő színeket,
és téged, kedvesem,
ha a rügyező ágak ragyogásából
rám emeled csillag-tekinteted.*